УДК 811.161.2’373:316.74
DOI https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2026.49.33

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ПАРАМЕТРИ ВАРІАТИВНОСТІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛЕКСИКИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ЇХ ЛЕКСИКОГРАФІЧНЕ ВІДОБРАЖЕННЯ

SOCIOLINGUISTIC PARAMETERS OF VARIABILITY IN MODERN UKRAINIAN LEXICON IN THE CONTEXT OF DIGITAL COMMUNICATION AND THEIR LEXICOGRAPHIC REPRESENTATION

Ваврін С.І.,
orcid.org/0009-0001-8981-550X
старший викладач кафедри філології імені Якима Яреми
Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С.З. Гжицького

Конопленко Н.А.,
orcid.org/0000-0002-6594-4171
старший викладач кафедри філології імені Якима Яреми
Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С.З. Гжицького

У статті досліджено соціолінгвістичні параметри лексичної варіативності сучасної української мови в умовах цифрової комунікації. Актуальність роботи зумовлена активним оновленням українського лексичного складу під впливом цифрових технологій, соціальних трансформацій та розширення сфер онлайн-взаємодії. Мета дослідження полягає у визначенні особливостей функціонування, поширення, адаптації та лексикографічного опису нових мовних одиниць у цифровому середовищі. Розглянуто особливості функціонування нормативної, розмовної, сленгової та іншомовної лексики в соціальних мережах, месенджерах і медійному просторі. З’ясовано, що соціальне середовище, професійна належність, комунікативна ситуація, вікова характеристика мовців і характер цифрової спільноти впливають на вибір та поширення лексичних одиниць. Особливу увагу приділено процесам семантичної, словотвірної, графічної та фонематичної адаптації нової лексики. На матеріалі лексем «донат», «зашквар» і “red flag” простежено різний ступінь функціонального освоєння запозичень та їх соціальну маркованість. Лексеми «байрактарити», «хаймарсити» та «рашист» розглянуто як приклади продуктивності українських словотвірних моделей у процесі формування нових номінацій. Окремо проаналізовано графічну варіантність форм «чат-бот» / «чатбот» і фонематичну адаптацію лексеми «подкаст». Встановлено, що цифрова комунікація скорочує часовий проміжок між появою нової одиниці, її поширенням та входженням до публічного дискурсу. Водночас різні лексеми зберігають неоднаковий ступінь стилістичної та соціальної маркованості. Результати дослідження підтверджують доцільність комплексного соціолінгвістичного підходу до аналізу лексичної варіативності. Лексикографічний опис сучасної української лексики має враховувати походження слова, спосіб його творення або адаптації, сферу функціонування, варіантність форми, семантичні особливості та соціально-стилістичне забарвлення.

Ключові слова: цифрова комунікація, українська мова, лексична варіативність, соціолінгвістичні параметри, цифровий дискурс, лексичні інновації, іншомовні запозичення, словотвірна варіантність, графічна варіантність, лексикографічний опис.

The article investigates the sociolinguistic parameters of lexical variation in contemporary Ukrainian in the context of digital communication. The relevance of the study stems from the rapid development of Ukrainian vocabulary under the influence of digital technologies, social changes, and the expanding scope of online communication. The study aims to identify the specific features of the use, dissemination, adaptation, and lexicographic representation of new linguistic units in the digital environment. Particular attention is paid to the functioning of standard, colloquial, slang, and borrowed vocabulary in social networks, messengers, and the media. The analysis shows that the social environment, professional background, communicative situation, age of speakers, and characteristics of a digital community influence the choice and spread of particular lexical units. The study also focuses on semantic, derivational, graphic, and phonemic adaptation of new vocabulary. The lexical items «донат», «зашквар», and “red flag” illustrate different degrees of assimilation of borrowed and slang vocabulary, as well as differences in their social markedness. The words «байрактарити», «хаймарсити», and «рашист» demonstrate the productivity of Ukrainian word-formation models in creating new nominations. The study further examines the graphic variants «чат-бот» / «чатбот» and the phonemic adaptation of the word «подкаст». The findings show that digital communication significantly accelerates the emergence and spread of new lexical units and their transition into public discourse. At the same time, individual words retain different degrees of stylistic and social markedness. The results confirm the importance of a comprehensive sociolinguistic approach to the study of lexical variation. An adequate lexicographic description of contemporary Ukrainian vocabulary should therefore take into account the origin of a word, its word-formation or adaptation pattern, sphere of use, formal variation, semantic characteristics, and sociostylistic markedness.

Key words: digital communication, Ukrainian language, lexical variability, sociolinguistic parameters, digital discourse, lexical innovations, foreign-language borrowings, derivational variation, graphic variation, lexicographic description.

Постановка проблеми. Цифрова комунікація стала одним із чинників помітних змін у сучасній українській лексиці. Соціальні мережі, месенджери та медійні платформи забезпечують швидке поширення нових мовних одиниць і розширюють сфери їх уживання. У такому середовищі особливо виразно простежується лексична варіативність, пов'язана із взаємодією нормативної, розмовної, сленгової та іншомовної лексики. Її характер визначається мовними закономірностями та соціальними умовами функціонування слова. Професійне середовище, комунікативна ситуація та склад цифрової спільноти впливають на вибір і поширення певних номінацій. Прикладами є нові запозичення та сленгові одиниці, які можуть виходити за рамки початкової сфери вживання й закріплюватися в медійному дискурсі. Паралельно відбувається їх словотвірна, графічна та фонематична адаптація до української мовної системи. Відповідно, вивчення лексичної варіативності потребує врахування соціального середовища функціонування слова, характеру його поширення та ступеня мовної адаптації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Нині мовознавчі дослідження засвідчують підвищену увагу науковців до змін, яких зазнає українська мова під впливом цифрової комунікації, суспільних трансформацій та активного оновлення лексичного складу. Передусім Кравець Л. розглядає вплив цифровізації на структуру і функціонування української мови, особливо виокремлюючи підвищення варіативності комунікативної поведінки та динаміку лексичних інновацій в онлайн-середовищі [1]. Шаповаленко Н. зосереджується на лексичних, синтаксичних, морфологічних, фонетичних і семантичних змінах, пов'язуючи їх із взаємодією соціокультурних, глобалізаційних і технологічних чинників [2]. Костюк Ю. досліджує суспільно-політичні неозапозичення в мові інтернет-видань та простежує особливості їхнього варіювання в синхронному аспекті [3]. Конкретизуючи механізми оновлення лексичного складу, Гордієнко А., Волотовська Т. та Литвин Н. аналізують словотвірну активність сучасної української мови в умовах соціальних трансформацій, акцентуючи увагу на продуктивності словотвірних моделей [4]. Варинська А. розглядає українську мовну культуру в умовах цифровізації, зосереджуючись на змінах мовної поведінки та дотриманні нормативних засад у цифровому комунікативному просторі [5]. Бойко М. досліджує цифрові лексикографічні ресурси як засіб фіксації, упорядкування та представлення сучасного лексичного матеріалу у просторі філологічної науки [6].

Отже, попри ґрунтовне опрацювання цифрової комунікації, мовної динаміки, неозапозичень, словотвірної активності, мовної культури та цифрової лексикографії, соціолінгвістичні параметри саме лексичної варіативності сучасної української мови та способи їх комплексного лексикографічного відображення потребують подальшого розгляду.

Мета статті полягає у визначенні соціолінгвістичних параметрів лексичної варіативності сучасної української мови в умовах цифрової комунікації та з'ясуванні особливостей функціонування, адаптації й лексикографічного опису нових мовних одиниць.

Виклад основного матеріалу. Цифрові технології докорінно змінюють способи мовної взаємодії, формуючи новий комунікативний простір. У ньому усне й писемне мовлення тісно поєднуються, утворюючи гібридні форми спілкування. Мережева українська мова, функціонуючи в чатах, блогах, соціальних мережах і месенджерах, характеризується динамічністю лексичного складу. Вона активно поповнюється іншомовними запозиченнями, неологізмами, скороченнями, жаргонізмами, розмовною та стилістично зниженою лексикою. Поряд із цим спрощується синтаксична організація повідомлень, а розмовні конструкції поширюються поза межами безпосереднього побутового спілкування. Скорочуючи обсяг повідомлення, користувачі прагнуть передати зміст швидко й виразно. Унаслідок цього окремі лексичні одиниці концентрують значний змістовий та емоційний потенціал [1, с. 20].

Цифрове середовище створює значні можливості для вивчення таких процесів. Мовознавці працюють із великими масивами автентичних текстів, простежуючи поширення окремих лексем та їхніх варіантів. Поєднання лінгвістичних методів із можливостями інформатики та штучного інтелекту дає змогу швидше виявляти закономірності функціонування лексики. Аналізуючи цифрові тексти, можна встановлювати частотність одиниць, характер їхнього контексту та особливості сполучуваності. Важливе значення має також визначення соціальних характеристик комунікації, у якій функціонує певна лексема. Автоматизоване опрацювання текстів полегшує дослідження значних за обсягом мовних матеріалів. Семантичний пошук і технології опрацювання природної мови, крім того, розширюють можливості систематизації лексичних даних. Відтак цифрові ресурси стають важливим джерелом для вивчення динаміки українського лексикону [6, с. 211].

Виявлені в цифровому мовленні зміни потребують відповідної лексикографічної фіксації. Традиційні словникові ресурси не завжди можуть оперативно відображати одиниці, поширення яких відбувається протягом короткого часу. У зв'язку з цим під час укладання цифрових словників важливо враховувати частотність вживання нової лексики, сферу функціонування та соціальну маркованість. Окремого розмежування потребують нормативні, розмовні, професійні, жаргонні та стилістично знижені одиниці. Фіксуючи їх у словникових ресурсах, необхідно подавати відомості про контексти реального використання. Наведений аспект дає змогу точніше показувати співвідношення між мовною практикою та літературною нормою.

Помітний вплив на сучасну мовну культуру справляє цифрова комунікація, яка сьогодні охоплює сферу приватного спілкування, публічну, професійну та інституційну взаємодію. Соціальні мережі в цьому процесі функціонують як простір, де одночасно співіснують нормативна лексика, розмовні одиниці, сленгізми, запозичення та новотвори. Саме тут особливо виразно виявляється залежність мовного вибору від соціального середовища, віку комунікантів, професійної належності та характеру цифрової спільноти. Швидкість поширення повідомлень, безпосередність реакції користувачів і послаблення редакторського контролю, відповідно, прискорюють появу та поширення лексичних інновацій. Окремі одиниці спочатку функціонують у вузьких комунікативних групах, а згодом переходять до медійного та загальнопублічного вжитку. Особливо гостро цей процес простежується в лексемах, пов'язаних із воєнною, волонтерською, технологічною та суспільно-політичною тематикою. Унаслідок цього варіативність сучасної української лексики доцільно розглядати як закономірний результат взаємодії мовної системи із соціальними та комунікативними змінами [5, с. 76].

Представлене розуміння мовної варіативності безпосередньо пов'язує лексичні трансформації з різними формами соціальної диференціації мовлення. Користувачі цифрових платформ обирають мовні засоби відповідно до власного комунікативного досвіду, професійного середовища та мети висловлення. Згідно з цим, одна й та сама одиниця може мати різний ступінь поширення, неоднакове стилістичне забарвлення та різну комунікативну функцію. Досить оптимальним прикладом є лексема «донат», яка вже функціонує далеко за межами вузького інтернет-сленгу. У матеріалі «Української правди» від 9 лютого 2025 року використано назву «Донат на пам'ять», а в тексті зазначено: «"Донат на пам'ять" став початком відкритого діалогу з українським суспільством про те, чи готове воно підтримувати проєкти пам'яті» [7]. Тут запозичена одиниця вже позначає фінансову дію в цифровому середовищі та суспільно значущу практику підтримки культурної пам'яті. Саме розширення контексту функціонування свідчить про семантичну адаптацію слова та його поступове закріплення в україномовному публічному просторі.

Розширення функціонального потенціалу лексеми «донат» підтверджується й іншими фрагментами того самого медійного матеріалу. Авторка пише про «1 мільйон 650 тисяч донатів на пам'ять», а далі використовує конструкцію «ті, хто донатять на пам'ять» та форму «донатити на пам'ять» [7]. Таким чином, запозичення функціонує вже як основа для різних граматичних і словотвірних реалізацій. Особливо важливо, що ці форми представлені в загальнонаціональному медійному дискурсі без додаткового пояснення їхнього значення. Це свідчить про достатню зрозумілість лексеми для широкої аудиторії та про її активне входження до публічної комунікації. Відповідно, лексикографічний опис такого слова має враховувати його походження, фактичну сполучуваність, словотвірну продуктивність і сферу функціонування. Саме такі характеристики дозволяють визначити ступінь освоєння запозиченої одиниці українською мовною системою.

Процес варіювання мови в сучасному українському дискурсі, отже, відображає взаємодію між мовною системою та соціальними, культурними й технологічними чинниками. Глобалізація, цифровізація та демократизація комунікації формують середовище, у якому мовні зміни відбуваються значно швидше, ніж у традиційних формах публічного спілкування. На лексичному рівні ці трансформації особливо помітні через активне запозичення іншомовних одиниць, появу неологізмів, розвиток нових словотвірних моделей і переосмислення значень уже відомих слів. Синтаксичні зміни пов'язані передусім із прагненням до стислості та швидкості передавання інформації, а морфологічні й фонетичні варіанти відображають адаптацію мовлення до неформального цифрового спілкування. Паралельно посилюється орієнтація на українські мовні ресурси, що особливо помітно в умовах переосмислення мовної ідентичності. У цьому зв'язку лексичні зміни не можна трактувати виключно як наслідок технологічного розвитку, тому що вони відображають ширші суспільні процеси [2, с. 67].

Прикладом для такого процесу є взаємодія сленгової лексики з мовою сучасних медіа. Лексема «зашквар», яка тривалий час була характерною передусім для неформального мовлення, сьогодні функціонує і в журналістських матеріалах. У публікації «Української правди» від 16 травня 2025 року Володимир Кохан згадує неформальні середовища, «де українська мова – великий зашквар, як і твоє сільське походження» [8]. У наведеному контексті слово виконує виразну оцінну функцію та характеризує соціальне ставлення до певної мовної поведінки. Його соціолінгвістична значущість полягає в поєднанні лексичного значення з оцінкою соціальної належності мовця. Водночас збереження експресивності не перешкоджає проникненню одиниці до публічного медіадискурсу. Наведений факт дає підстави говорити про розширення сфери її функціонування без повної нейтралізації стилістичного забарвлення. Для лексикографічного опису така характеристика є принциповою, оскільки словникова стаття має відображати значення слова та його соціальну й експресивну маркованість.

Важливим є співіснування української та іншомовної номінацій у межах одного цифрового повідомлення. У тому самому інтерв'ю «Української правди» зафіксовано вислів: «для них це був величезний "red flag" (червоний прапорець – УП), після якого у них зникала будь-яка симпатія до мене» [8]. Тут англомовна одиниця супроводжується українським відповідником, тому читач отримує можливість одночасно сприймати іншомовну та українську номінації. Така форма подання особливо характерна для цифрового медіадискурсу, який поєднує глобальні комунікативні тенденції з потребою забезпечити зрозумілість повідомлення для широкої аудиторії. Відповідно, іншомовне слово включається до системи варіантних номінацій. У цьому випадку варіативність виявляється на рівні вибору між англомовним "red flag" та українським «червоний прапорець». Співвіднесення таких одиниць становить важливий матеріал для соціолінгвістичного та лексикографічного аналізу.

Сучасна українська лексика формується під одночасним впливом мовних, соціальних, культурних і технологічних чинників. Цифрове середовище прискорює цей процес, скорочуючи часовий проміжок між виникненням нової одиниці, її поширенням і входженням до публічного дискурсу. Поряд із нормативними словами тут функціонують сленгізми, професіоналізми, запозичення, неологізми та гібридні утворення. Їхнє співіснування демонструє зміну традиційних меж між функціональними різновидами українського мовлення. Водночас різний ступінь адаптації таких одиниць потребує їх диференційованого опису. Лексема «донат» демонструє активне входження запозичення до публічної комунікації, лексема «зашквар» зберігає експресивну соціальну маркованість, а лексема "red flag" репрезентує співіснування іншомовної та української номінацій. Наведена диференціація дозволяє точніше визначити місце нових одиниць у структурі сучасного українського словника.

У такій перспективі цифрова комунікація постає важливим джерелом матеріалу для дослідження соціолінгвістичних параметрів лексичної варіативності. Вона дає змогу простежити, як соціальна група, комунікативна ситуація та суспільна подія впливають на вибір конкретної мовної одиниці. Медіа, своєю чергою, забезпечують перехід окремих слів із неформального або групового середовища до ширшого публічного вжитку. Саме тому «донат», «зашквар» і "red flag" доцільно розглядати в контексті їхнього походження, соціальної маркованості, функціонального поширення та взаємодії з іншими номінаціями. Реальні медійні матеріали демонструють, що одна одиниця може швидко нейтралізуватися й стати загальнозрозумілою, тоді як інша зберігає експресивність або іншомовну маркованість. Відповідно, лексикографічне відображення таких процесів має поєднувати семантичну, функціонально-стилістичну та соціолінгвістичну характеристики, що забезпечує можливість адекватно відобразити реальну динаміку сучасної української мови в умовах цифрової комунікації.

Словотвірні процеси останнього десятиліття суттєво розширили експресивні можливості української мови. Збільшення кількості синонімічних найменувань, поява нових метафоричних образів і стилістично забарвлених слів помітно урізноманітнили сучасний лексичний склад. Особливо виразно ця тенденція простежується в медійному дискурсі, де суспільно значущі події стимулюють швидке творення нових номінацій [4, с. 22].

Словотвірна активність особливо помітна тоді, коли нові одиниці формуються для позначення конкретних подій або дій. Прикладами в цьому аспекті є дієслова «байрактарити» та «хаймарсити», утворені від назв військової техніки "Bayraktar" і "HIMARS" [9]. Їх поява засвідчує використання іншомовної основи в українській словотвірній моделі з дієслівним формантом «-ити». Такі утворення називають відповідну дію та передають емоційне ставлення мовців до подій, у яких вони виникають.

Збільшення кількості таких утворень свідчить про значний деривaційний потенціал української мови. Важливо, що навіть у випадку іншомовної основи нова лексема включається до української словотвірної системи й функціонує відповідно до її граматичних закономірностей. Саме тому «байрактарити» становить результат словотвірного освоєння іншомовної назви. Подібний процес простежується й у лексемі «рашист», яка співвідноситься з «рашизм» і формує подальші похідні. У медійному матеріалі Школи політичної аналітики НаУКМА [10] прямо зазначено, що «рашизм» було створено за мовно-смисловою логікою аналогічно до термінів «фашизм» і «фашист», а форма «рашист» використовується для позначення прихильника відповідної ідеології. Наведена деривaційна співвіднесеність засвідчує, що нові суспільно-політичні поняття закріплюються через формування взаємопов'язаних словотвірних моделей, що свідчить про значний деривaційний потенціал української мови, її здатність оновлюватися, зберігаючи при цьому структурну й національно-мовну специфіку.

Графічна і фонематична варіантність виникає внаслідок паралельного входження лексеми шляхом транслітерації та транскрибування або неусталеної традиції передавання певних буквосполучень. Особливо помітним цей процес є у випадку нових запозичень, які швидко поширюються через цифрові медіа та професійну комунікацію. Прикладом є англомовна назва "chatbot", для якої в українському мовленні тривалий час співіснували графічні форми «чат-бот» і «чатбот». Таке співіснування відображає процес поступового пристосування складного іншомовного найменування до української графічної системи. Водночас варіантність у цьому випадку стосується способу оформлення тієї самої номінації, тому що її доцільно розглядати як графічну варіантність, що виникає на етапі адаптації запозичення [3, с. 41].

Іншим прикладом є лексема «подкаст», яка походить від англійського "podcast" і вже функціонує в українськомовному медійному та професійному середовищі як фонетично адаптована одиниця. На її основі формується похідна назва «подкастер», що позначає автора або ведучого такого цифрового продукту. Отже, запозичення проходить фонематичну адаптацію та подальше словотвірне освоєння. Аналогічні процеси характерні для значної частини сучасної цифрової лексики, яка надходить до української мови переважно через англомовне інформаційне середовище. Якщо транслітерація продуктивна для інтернаціональних запозичень з латинським чи грецьким походженням або морфемною структурою, то для засвоєння англізмів більш придатним є транскрибування, оскільки воно орієнтується на відтворення звукової форми слова [3, с. 41].

Графічна варіантність відображає технічні способи передачі іншомовної лексеми та процес її поступового входження до української мовної системи. На початковому етапі поряд можуть функціонувати іншомовне написання, транслітерована форма та фонетично адаптований варіант. Згодом частотність одного з них зростає, що сприяє його нормативному закріпленню. Для цифрової комунікації така ситуація особливо характерна, оскільки користувач безпосередньо контактує з оригінальними англомовними назвами та може переносити їх до українського тексту без графічної адаптації. Тому лексикографічне відображення запозичень має враховувати кінцеву нормативну форму та реальні етапи її становлення [3, с. 41].

У результаті словотвірна, графічна та фонематична варіантність постають взаємопов'язаними виявами динаміки сучасної української лексики. «Рашизм» – «рашист» демонструють формування словотвірної парадигми на основі нової суспільно-політичної номінації, а «байрактарити» та «хаймарсити» ілюструють деривaційне освоєння іншомовних основ. Графічні варіанти «чатбот» / «чатбот», своєю чергою, відображають інший механізм – поступову адаптацію запозиченої одиниці до української графічної традиції. Усі ці явища засвідчують, що сучасна українська мова активно використовує внутрішні словотвірні ресурси та механізми адаптації іншомовної лексики. Відповідно, їхнє лексикографічне відображення має охоплювати походження слова, спосіб творення або адаптації, варіантність форми, сферу функціонування та стилістичне забарвлення.

Висновки. Проведений аналіз засвідчив, що сучасна українська лексика активно змінюється під впливом цифровізації, соціальних трансформацій, культурних процесів і технологічного розвитку, причому найвиразніше ці зміни простежуються в цифровій та медійній комунікації. Лексична варіативність сучасного українського мовлення охоплює іншомовні запозичення, неологізми, сленгізми, нові словотвірні моделі, а також графічні й фонематичні варіанти. Цифрове середовище істотно прискорює поширення нових одиниць, скорочуючи часовий проміжок між їх виникненням, адаптацією та входженням до публічного вжитку. На вибір і функціонування лексем впливають сфера комунікації, професійна

належність, вік мовців, соціальне середовище та комунікативна мета, тому одна мовна одиниця може мати різну частотність, стилістичне забарвлення й функціональне навантаження. Цифрові тексти при цьому становлять вагоме джерело для вивчення реальної динаміки українського лексикону, тому що дають змогу простежувати частотність, контекстуальне функціонування, соціальну маркованість і ступінь адаптації нових одиниць. Лексикографічний опис сучасної української лексики має передбачати комплексне врахування семантичних, словотвірних, функціонально-стилістичних, графічних і соціолінгвістичних характеристик, що забезпечить адекватніше відображення стану та напрямів розвитку української мови в умовах цифрової комунікації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кравець Л. В. Українська мова в епоху цифрової комунікації: тенденції, зміни, перспективи. Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2025. Випуск 12. С. 18-22. DOI https://doi.org/10.32782/philspu/2025.12.3

2. Шаповаленко Н. М. Динаміка мовних змін у сучасному дискурсі. Закарпатські філологічні студії. 2025. Випуск 39. Том 2. С. 63-67. DOI: https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2025.39.2.10

3. Костюк Ю. М. Суспільно-політичні неозапозичення у мові інтернет-видань: варіантність у синхронії. Записки з українського мовознавства. 2019. № 1(26). С. 36-44. DOI: https://doi.org/10.18524/2414-0627.2019.26.180942

4. Гордієнко А. М., Волотовська Т. П., Литвин Н. Б. Словотвірна активність сучасної української мови в умовах соціальних трансформацій. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. 2025. Том 36(75) № 4. Частина 1. С. 19-24. DOI: https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.4.1/04

5. Варинська А. М. Українська мовна культура в умовах цифровізації. Наукові записки. Серія: Філологічні науки. 2026. № 217. С. 72-77. DOI: https://doi.org/10.32782/2522-4077-2026-217-10

6. Бойко М. Цифрові лексикографічні ресурси у просторі сучасної філологічної науки. Актуальні питання гуманітарних наук. 2025. Вип. 84, том 1. С. 209-213. DOI https://doi.org/10.24919/2308-4863/84-1-29

7. Лозинська Ю. «Донат на пам'ять» стає частиною нашої культури, в якій пам'ять – це дія. Українська правда, 9 лютого 2025, 08:08. URL: https://www.pravda.com.ua/columns/2025/02/09/7497045/

8. Середа С. Зараз у селі неможливо побачити чоловіків призовного віку – автор YouTube-проєкту «Хащі» Кохан. Українська правда, 16 травня 2025, 05:30. URL: https://www.pravda.com.ua/articles/2025/05/16/7512442/

9. Проєкт «Неологізми в українській мові періоду повномасштабного вторгнення росії в Україну». Дослідники. URL: https://doslidnyky.com/node/1435

10. «Рашизм»: сучасний російський фашизм?. Школа політичної аналітики НаУКМА URL: https://spa.ukma.edu.ua/analytics/rashyzm-suchasnyy-rosiyskyy-fashyzm/

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 02.09.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 06.11.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 24.11.2026